

Armsad sõbrad!

Paljud lapsed, eriti maakera kumeruse selles piirkonnas, kus asub Eesti, sünnivad siniste silmadega. Alles mõne aja pärast muutub mõne lapse silmade värv roheliseks, pruuniks või halliks. Teistel jäävadki silmad siniseks. Taevavärvi silmadega inimesele otsa vaadates näeme endale vastu vaatamas Eesti trikoloori värve – sinist, musta ja valget.

Sinimustvalge on olnud eestlaste silmavärviks juba sajandeid enne seda, kui need kolm värvi – sinine, must ja valge – said lipukangaks kokku õmmeldud. Sinimustvalge pilguga võisid paljud meist okupatsiooniaastatel vaadata julgelt silma ka kõige vaenulikumale Eesti iseseisvuse põlgajale. Ja selle, vabadusest kõneleva pilgu vastu ei saanud keegi midagi ette võtta.

Pöörates täna pilgud Pika Hermannini torni heisatud sinimustvalgele, vaatame Eestile tema sünnipäevahommikul silma. Ja mis kõige tähtsam – meie Eesti vaatab meile ja kõigile teistele, kes siin elavad või meie maad külastavad, siirate ja külalislahkete sinimustvalgete silmadega vastu.

Kui meie sinimustvalge tuules lehvib, näeme oma kodumaad meile kelmikalt ja sõbralikult silma pilgutamas. Eestimaa silmapilgutus on julgustav, sest annab kindluse – meie maaga, meie rahvaga, meie iseseisvusega on kõik korras. Jumalale tänu!

Õnnistagu seda lippu, meie vaba riiki, tema juhte ja rahvast, kõigeväeline Jumal – Isa, Poeg ja Püha Vaim. Aamen.

*Urmas Viilma
EELK peapiiskop
24. veebruar 2020*